

פרק ח'

- פסוק א' - בשנה השישית של גלות יהויכין, בה' לחדש השישי הוא חדש אלול, הייתי אני יחזקאל יושב בביתי, וזקני יהודה ישבו אצלי, ושם שרתה עלי רוח נבואה מד' אלקים.
- פסוק ב' - ואראה צורה כצבע של אש, הצורה היתה ממראה המתנים ולמטה אש, ומהמתנים ולמעלה במראה זורח כצבע החשמל שהוא אש זך בלי עשן.
- פסוק ג' - אותה דמות שראיתי הושיטה דמות יד ותפשה אותי בשער (ציצית) ראשי, ורוח הרימה אותי באויר בין הארץ ובין השמים, וראיתי בנבואה שהביאה אותי לירושלים (לא שבאמת בא לירושלים) אל פתח העזרה שהוא פנימי יותר מהר הבית, אל השער הצפוני של העזרה ששם הושיבו צורה (סמל) להכעיס את ד'.
- פסוק ד' - וכשבאתי לשם ראיתי את כבוד ד' כמראה הנבואה שראיתי בבקעה המוזכר בפרק ג' פסוק כ"ג ושם כתוב שזה היה כמעשה המרכבה שראה ליד נהר כבר.
- פסוק ה' - ואמר אלי, בן אדם הרם את עיניך לצד צפון, והרמתי את עיני וראיתי בשער הצפוני שנקרא שער המזבח בגלל שהוא מכוון מול המזבח, וראיתי שם את הצורה שנעשית להכעיס את ד', והיא נמצאת במצב שכל מי שבא לשם (בַּבְּאָה) רואה אותה.
- פסוק ו' - ואמר אלי בלשון שאלה, בן אדם האם אתה רואה מה הם עושים, התועבות הגדולות שבית ישראל עושים פה, כוונתם בשביל להרחיק אותי מעל מקדשי שלא תוכל שכינתי לשרות בביהמ"ק, חוץ מזה עוד תראה תועבות גדולות.
- פסוק ז' - והביא אותי אל פתח החצר, וראיתי באחד מקירות העזרה חור.
- פסוק ח' - ואמר לי, חפור בקיר להרחיב את החור, חפרתי בקיר ומצאתי שם פתח אחד לאחת מלשכות העזרה.
- פסוק ט' - אמר לי, בא ראה את התועבות שהם עושים פה.
- פסוק י' - באתי וראיתי צורות של רמשים הם בעלי חיים קטנים שזוחלים על הארץ, ושל בהמות שעשויים לע"ז ועוד כל מיני סוגים של ע"ז, הדברים הנ"ל היו חקוקים על קיר הלשכה בכל סביבותיה.
- פסוק י"א - והיו שם שבעים איש מזקני ישראל ובראשם יאזניהו בן שפן, כולם עמדו לפני הצורות ההם, וכל אחד עם מחתה בידו להקטיר, וריבוי של עשן הקטורת עולה.
- פסוק י"ב - אמר אלי, האם ראית בן אדם מה שזקני ישראל עושים במקום סתר כל אחד בחדר שמרוצפת באבנים, כל זה בגלל שהם אומרים ד' לא רואה אותנו, וד' מסר את הארץ למערכת השמים והוא עצמו אינו משגיח.
- פסוק י"ג - אמר לי, עוד תראה תועבות גדולות יותר ממה שראית.
- פסוק י"ד - הביא אותי אל שער ההיכל ובתוך שער הגדול יש שני שערים קטנים יותר שנקראים פשפשים, ומפרש שהביאו אל הפשפש הצפוני, והנה יושבות נשים אצל ע"ז שנקראת תמוז, עיניו עשויים מעופרת, והם מסיקות בתוכו אש, והעינים שעשויות מעופרת נמסים ונראה כאילו הם בוכים.
- פסוק ט"ו - אמר לי, האם ראית בן אדם את מה שהם עושים, עוד תחזור לראות תועבות גדולות מאלה.
- פסוק ט"ז - הביא אותי אל חצר בית ד' הפנימית הכוונה לעזרת כהנים, והנה מול פתח ההיכל בתוך העזרה בין האולם למזבח כעשרים וחמשה אנשים, הם גילו עצמם מאחוריהם ופניהם לצד מזרח, והם משתחווים לצד מזרח לשמש, והשחיתו את ההיכל וביזו אותו במה שגילו עצמם ועשו צרכיהם.
- פסוק י"ז - אמר אלי, האם ראית בן אדם מה שעשו, האם מדי קל בעיניהם כל העבירות שעשו בעבר עד שהם צריכים להוסיף לעשות את כל התועבות שעשו פה, בעבר הם מילאו את הארץ בגזל ועכשיו חזרו להכעיס אותי, ובזה הם גורמים שיחזור לאף שלהם ריח רע של הזמר שיוצא מפי הטבעת שלהם, הכוונה שיענישאותם.
- פסוק י"ח - כמו שהם מתנהגים שלא כהוגן כך גם אני אעשה להם בכעס שלי שלא כהוגן לא ארחם עליהם, וכשיבוא עליהם הגמול יקראו באזני בקול גדול ולא אשמע אליהם.

